

Tìm truyện ngắn của một phi công

Tên: Gi#7843;: Trạng Sĩ Lê Xuân Nh
Th#7913; N#259;m, 30 Th#225;ng 8 N#259;m 2012 06:26

Thân mến kính các chiến sĩ Lôi H của Chi Đoàn III Xung Kích LLDB, đồng cùng nhau tìm kiếm những cuốn truyện ngắn của Tây Nguyên rồi công chúng quê mình...

Trở lại khi vào truyện:

Bài này tôi viết vào ngày Quân lực năm 1989, cách đây 23 năm, lúc tôi mới tập nghề cầm bút, đăng trên Tạp San Ngàn Sao của anh em Không Quân Houston. Xin cảm ơn H của ông 01, tác Trung Tá Nguyễn Tiến Thành, (Còn được anh em âu yếm gọi là Thành... dâm -- thời buổi này, ai nói mình dâm là một lời khen quý giá vô cùng) một phi đoàn truyện ông F-5, một nhà thơ, một... con người đầy tình cảm đã cho tôi lời bài này sau nhiều năm thất vọng. Nếu ai chưa đọc, xin đọc. Nếu ai đã đọc rồi, đọc lại cũng chẳng sao. Đi vào quan trọng ở đây, tâm hồn tôi ngày đó như thế nào thì bây giờ cũng như thế thôi...

Ai biết đời đời thay, sự không bao giờ thay đổi

Ai từng sống rồi đời không thay đổi, người đời đó thế nào cũng đời thay...

TSLXN

oOo

Sau mười mấy năm đi tìm, tôi đã được đọc cuốn chuyện viết về cuộc đời binh nghiệp của người lính. Chuyện nào cũng hay, cũng có nhiều kỷ niệm, nhiều hào hùng. Riêng tôi, như lời quảng đời binh nghiệp đang dần của mình, dù có chuyện quan trọng đâu, tôi cũng thấy hơi... mệt mỏi. Kể từ ngày vòng tay già trẻ bỏ mũ đi đăng lính cho đời ngày leo lên tàu bay... “chuyện này mà”, đời lính tôi chẳng có điều nào hào hùng đáng kể viết ra đây cho được gì thế này. Lý

Tò truy n c a m t phi công

Tác Giả: Tr ng S n Lê Xuân Nh

Thứ Năm, 30 Tháng 8 Năm 2012 06:26

do đ n gi n vì tôi là phi công lái tàu bay L-19. N u là phi công khu tr c hay tr c thẳng, có l tôi cũng đã có nhi u k ni m ghê g m h n đáng đ c k l i cho thiên h nghe nh lúc c m tàu bay xu ng gi a r ng phòng không đ th nh ng trái bom xu ng đ u đ ch, ho c lái tr c thẳng xông pha l a đ n đ n đ th quân, b c th ng binh nh ng vùng đ a đ u gi i tuy n vân vân. Tàu bay L-19 c a tôi, thân hình o l ch m ch p, th ng b ng i ta gi i là Tàu Bay Bà Già, đ c dùng đ thám thính và đánh trái khói ch đ m m c tiêu. Thám thính hay quan sát thì bay cao bay th p gì cũng đ c, ch ng ai c n đ ý. M i ra tr ng vì “Ch a th y quan tài ch a đ l ” nên tôi còn hăng l m, tr n thám sát nào cũng bay th p g n ng n cây. Nh ng già h n m t chút n a thì cái bu-gi c a tôi nó c t t teo l i nh b m c ph i m t ch ng b nh quái ác, và cao đ quan sát càng ngày tăng theo t l ngh ch c a... con chim đ tránh b t phòng không. G n đ n ngày m t n c thì nó cao l m, tôi không nh là m y ngàn b .

Tôi không th t đ i lòng mình và đ i thiên h đ b o r ng ngày x a tôi là m t chi n sĩ oai hùng l m, anh dũng l m. Đ i tôi đã hèn m t l n ngày 30 tháng 4, tôi ch ng th hèn thêm n a. Nói láo, đ i v i tôi là m t hành đ ng hèn nhát. Tôi nh đã đ c đ c đ đầu đó r ng m t trong nh ng đ c tính quan tr ng nh t c a ng i Võ sĩ đ o Nh t B n là không bao gi nói đ i. Vì v y, tôi đành thành th c mà vi t r ng su t m y năm m c áo nhà binh ăn c m chính ph , nh ng đ n đáng nh nh t v cu c đ i binh nghi p c a tôi có th vi t ra đây cho đ c gi th ng th c là m y l n ... đi ì tù.

Đ i lính ng n ng i c a tôi, kính th a quý v , tôi b ì tù tr c sau là 4 l n. Tôi nói ng n ng i b i vì tôi đi lính năm 69, đ n năm 75 thì quân đ i tan hàng, tính ra là g n đ c 6 năm. 6 năm lính mà ì tù 4 l n, và m i l n m t hai ngày là quá ít, nh ng đ i v i m t th ng nh dai nh tôi, m i l n nh th là m t k ni m. 4 l n ì tù, b y gi ng i ngh l i sau m i m y năm, tôi ch th y oan c chút nào. Tôi công nh n l n t nào cũng là do l i mình mà ra c , r t đáng b nh t đ duy trì k lu t quân đ i và t p b t cái tính du côn hung hãn c a th ng thi u úy tr . Đôi khi, tôi c m th y k lu t c a quân đ i đ i v i tôi nh v y còn là nh hiu, nh l m.

Nh ng trong 4 l n ì tù này, ch có m t l n cu i cùng là tôi leo lên xe quân c nh mà lòng sung s ng hãnh đ n đ n đ có th nói nh ông Gandhi c a n Đ . “Đi vào tù mà vui t i sung s ng nh chú r đi vào n i đ ng phòng ngày đám c i.” Tr c khi k đ n l n đi tù k l này, tôi xin b t đ u t nh ng l n ì tù đ u tiên...

Tò thu nh , tôi v n là m t th ng... ch ng gi ng ai. Lúc còn đi h c ì ti u h c, lên đ n trung h c, tôi luôn luôn gây r c r i cho th y giáo, cho cha m . ì tr ng, thay vì ph i lo dùi mài kinh s đ đáp đ n n đ ng đ c c a song thân, tôi ch thích nghiên c u t ch c l p đ ng đ đi oánh nhau. V nhà, đã ch ng giúp gì đ c công vi c gia đnh, tôi l i ăn hi p các em, th nh tho ng còn “đ nh ” m t ít ti n c a m đ tiêu hoang. Quá kh gian ác nh v y, vào lính, ch trách gi ch m t th i gian ng n là tôi ph i ô m m n chi u đi ng i tù.

Tôi đ c n m mùi tù l n đ u tiên li n ch sau khi khoác áo nhà binh m y tháng ì tr ng b binh Th Đ c. M t t i n trung đ i tôi có nhi m v đi gác tuy n. Phiên gác c a tôi đ c anh em c t là 3 gi sáng. Đem mùng m n khăn gói theo trung đ i ra tuy n, căng l u võng xong lúc y m i có 9 gi đêm. Không có chuy n gì làm, thay vì đ p ch n n m ng l y s c nh nh ng ng i anh em ngoan ngoãn khác, tôi và vài th ng b n tr i đánh r nhau phú l nh ra khu gia binh ăn h t v t l n. H t v t l n, mu n th ng th c cho đúng đ u thì ph i có ba th đi kèm: th nh t mu i tiêu, th nh rau răm và chót h t là... la de. Cái món sau cùng này nó đã h i tôi b i khi đ ng d y đi v , tr i đã quá n a đêm, b c chân tôi xiêu v o l ng qu ng, đi nghiêng ngã nh ... m t th ng say r u. Nói đúng h n, tôi đã “x n m nó r i”. Mò m m mãi chúng tôi m i v đ n n i c m tr i. Vào t i l u thì tôi ch ng còn bi t tr i trắng gì n a, n m lăn quay ra đánh m t gi c. Hai gi r i sáng tôi b m t ng i khóa sinh đánh th c d y đ đ i gác. Gác g ng gì n a vì tôi

lúc ̣ y ch ̣ còn là m ̣ t khúc g ̣ , có đem th ̣ y tôi vào l ̣ a thôi cũng cóc c ̣ n, làm sao tôi th ̣ c đ ̣ y đ ̣ c? Anh khóa sinh này sau 10 phút không kêu tôi đ ̣ c, l ̣ i lui cui th ̣ nào đ ̣ lãnh ph ̣ i m ̣ t b ̣ t đ ̣ s ̣ c ̣ a tôi té lẫn cù, bèn t ̣ c mình đi báo cho trung đ ̣ i tr ̣ ng. Trung đ ̣ i tr ̣ ng khôn h ̣ n, bi ̣ t tính tôi nên ch ̣ ng thềm g ̣ i n ̣ a, li ̣ n đi thông báo sĩ quan cán b ̣ tr ̣ c. Ông trung úy Ba (tôi nh ̣ rõ tên), có l ̣ b ̣ m ̣ t gi ̣ c ng ̣ vì m ̣ t chuy ̣ n không đâu, h ̣ m h ̣ m xách cây Carbine M-2 ch ̣ y ra tuy ̣ n ki ̣ m tôi. Sau hai ti ̣ ng kêu không có k ̣ t qu ̣ , ng ̣ i sĩ quan cán b ̣ không thềm phí thì gi ̣ , ông ta nh ̣ ... báng súng Carbine kêu dùm. B ̣ gi ̣ ng m ̣ y cái đầu đi ̣ ng, tôi l ̣ m c ̣ m bò đ ̣ y. Trung úy Ba xài x ̣ tôi m ̣ t th ̣ r ̣ i b ̣ t tôi ôm súng ra tuy ̣ n gác. Đ ̣ tr ̣ ng ph ̣ t, ông b ̣ t tôi ph ̣ i gác th ̣ cho cho t ̣ t c ̣ nh ̣ ng ng ̣ i khác t ̣ i sáng.

Tôi ôm cây M-16 ra phòng tuy ̣ n, quên c ̣ h ̣ i m ̣ t kh ̣ u và m ̣ y th ̣ l ̣ m c ̣ m khác c ̣ a ng ̣ i lính gác gi ̣ c. Đ ̣ ng đ ̣ c kho ̣ ng 15 phút thì tôi không còn ch ̣ u n ̣ i n ̣ a, c ̣ n bu ̣ n ng ̣ kéo t ̣ i, tôi r ̣ t m ̣ t cái r ̣ m xu ̣ ng đ ̣ m c ̣ . Ôi, đ ̣ t ̣ i là đ ̣ t, sao mà êm ái và d ̣ u dàng th ̣ này, tôi nh ̣ m m ̣ t n ̣ m ng ̣ th ̣ ng c ̣ ng.

Không bi ̣ t tôi ng ̣ đ ̣ c bao nhiêu lâu thì trung úy Ba l ̣ i đi thanh tra. L ̣ n này ông cho ng ̣ i đ ̣ t tôi th ̣ ng v ̣ đ ̣ n quân c ̣ nh. Lúc t ̣ nh đ ̣ y, đ ̣ u óc choáng váng, tôi nhìn th ̣ y v ̣ ng Thái D ̣ ng đã l ̣ đ ̣ ng qua khung c ̣ a s ̣ có m ̣ y song s ̣ t c ̣ a nhà tù. Sáng hôm đó là ngày ch ̣ nh ̣ t, ngày thăm vi ̣ ng. Không bi ̣ t hên hay xui cho tôi, ngàn năm m ̣ t thu ̣ , ngày ̣ y tôi có ng ̣ i đ ̣ n thăm. Nhà tôi ̣ r ̣ t xa, mãi trên cùng cao nguyên đ ̣ t đ ̣ , xuân thu nh ̣ k ̣ m ̣ i c ̣ ng ̣ i đ ̣ n ki ̣ m, nay th ̣ ng em k ̣ c ̣ a tôi lên thăm ông anh quý thì hóa ra ông ̣ y đang ̣ t ̣ . Th ̣ t là chán đ ̣ i. Hai anh em g ̣ p nhau trong m ̣ t ti ̣ ng đ ̣ ng h ̣ ng ̣ n ng ̣ i. Tôi đ ̣ n nó v ̣ đ ̣ ng có nói là lên thăm g ̣ p tôi đang ̣ t ̣ , s ̣ cha m ̣ phi ̣ n. Nó c ̣ i c ̣ i, đ ̣ y khôn tôi: “Anh là c ̣ i mà c ̣ gì s ̣ h ̣ i. Đi lính mà không ̣ tù lính thì làm sao đáng g ̣ i là lính?” Tôi ̣ m ̣ và cũng đành dùng câu nói c ̣ a th ̣ ng em quý đ ̣ t ̣ an ̣ i lòng mình.

Chi ̣ u hôm ̣ y tôi đ ̣ c th ̣ ra nh ̣ ng đã tiêu h ̣ t ngày ch ̣ nh ̣ t quý giá c ̣ a quân tr ̣ ng. L ̣ n ̣ t ̣ th ̣ hai, kho ̣ ng 2 năm sau, lúc ̣ y tôi đã đeo lon thi ̣ u úy tàu bay, v ̣ a t ̣ t nghi ̣ p xong khóa hoa tiêu và đang đ ̣ c hu ̣ n luy ̣ n hành quân ̣ phi đoàn. Đó là nh ̣ ng ngày nhàn nh ̣ . M ̣ c đích c ̣ a th ̣ i gian hu ̣ n luy ̣ n này là t ̣ p cho phi công tr ̣ có đ ̣ p làm quen v ̣ i chi ̣ c phi c ̣ L-19 càng nhi ̣ u càng t ̣ t nên chúng tôi nh ̣ n đ ̣ c l ̣ nh c ̣ a phi đoàn tr ̣ ng ph ̣ i bay ít nh ̣ t 6 gi ̣ m ̣ i ngày. Gì ch ̣ bay b ̣ ng và nh ̣ u nh ̣ t là hai chuy ̣ n tôi thích nh ̣ t trong c ̣ i đ ̣ i. Ngày nào tôi cũng vào phi đoàn, ký s ̣ phi l ̣ nh r ̣ i xách m ̣ t chi ̣ c L-19 c ̣ t cánh lang thang m ̣ t mình trong không gian bát ngát. Kh ̣ i c ̣ n nói ch ̣ c quý v ̣ cũng có th ̣ t ̣ ng t ̣ ng đ ̣ c m ̣ t th ̣ ng tr ̣ i đánh nh ̣ tôi s ̣ làm gì trên tr ̣ i m ̣ t mình m ̣ i món đ ̣ ch ̣ i m ̣ c ti ̣ n là chi ̣ c phi c ̣ ? Tôi nhào, tôi l ̣ n, tôi bay nghiêng bay ng ̣ , tôi hành h ̣ chi ̣ c L-19 đáng th ̣ ng nh ̣ đ ̣ a bé con tinh ngh ̣ ch đùa gi ̣ n v ̣ i món đ ̣ ch ̣ i cũ. Đùa chán chê, tôi xách tàu ra ngoài bi ̣ n đi phá đám m ̣ y ông thuy ̣ n chài. Th ̣ y đ ̣ c m ̣ t chi ̣ c ghe nào l ̣ c l ̣ ng m ̣ t mình là tôi c ̣ t ga bi ̣ u đi ̣ n màn bay sát m ̣ t n ̣ c, nh ̣ m th ̣ ng vào chi ̣ c ghe lao t ̣ i nh ̣ các Kamikaze Nh ̣ t trong xi nê. Khi nào ng ̣ i ng ̣ i trên ghe ch ̣ a ch ̣ u... nh ̣ y xu ̣ ng bi ̣ n là tôi ch ̣ a tho ̣ m ̣ n, quay tàu l ̣ i làm vòng khác th ̣ p h ̣ n, th ̣ p h ̣ n n ̣ a. Tôi không nh ̣ đã thoát ch ̣ t bao nhiêu l ̣ n và đã làm không bi ̣ t bao nhiêu ng ̣ i thuy ̣ n chài vô t ̣ i s ̣ hú h ̣ n, ph ̣ i nh ̣ y t ̣ m xu ̣ ng bi ̣ n.

Nh ̣ ng hôm khác, tôi xách tàu đi xa h ̣ n. Có khi còn lên Khánh D ̣ ng, bay đ ̣ c theo m ̣ y dòng su ̣ i đ ̣ tìm con gái Th ̣ ng t ̣ m. Tôi ̣ Ban Mê Thu ̣ t nên bi ̣ t đàn bà thi ̣ u s ̣ th ̣ ng t ̣ m tru ̣ ng. Tôi ch ̣ bao gi ̣ tìm th ̣ y ai t ̣ m nh ̣ ng cũng xem ch ̣ t m ̣ y l ̣ n vì tàu g ̣ n đ ̣ ng núi. Đ ̣ y, tôi gian ác nh ̣ v ̣ y nh ̣ ng v ̣ n ch ̣ a b ̣ vào tù vì không ai bi ̣ t chuy ̣ n tôi làm c ̣ . Nh ̣ ng thiên b ̣ t dung gian, m ̣ t ngày n ̣ , vào kho ̣ ng gi ̣ a tr ̣ a, tôi xách nón bay ra quay máy m ̣ t chi ̣ c L-19 đ ̣ bay t ̣ p. Tôi nh ̣ rõ hôm ̣ y là ngày th ̣ sáu và l ̣ i vào gi ̣ c tr ̣ a nên phi tr ̣ ng v ̣ ng v ̣ vô cùng. Phi đoàn cũng v ̣ ng tanh. Tuy ̣ phi đoàn ch ̣ a lâu l ̣ m nh ̣ ng tôi bi ̣ t chi ̣ u

Tò truy n c a m t phi công

Tác Giả: Tr ng S n Lê Xuân Nh
Thứ Năm, 30 Tháng 8 Năm 2012 06:26

th sáu “V ng ch nhà, gà m c đuôi tôm” đ c. Th máy xong, tôi đem tàu ra so hàng taxiway r i xin đài ki m soát ra phi đ o c t cánh.

Đài ki m soát v a “Clear for take off” là chi c L-19... già đã b tôi t ng ga cái rào. Con tàu nh nh y gi t ng i lên, lóc cóc ch ông thi u úy cô h n ra so hàng cu i phi đ o mau nh b ma đui. Tôi t ng h t ga. Con tàu g m lên, nhào t i tr c. Cái giây phút thú v nh t c a b t c ng i phi công nào là lúc đi u khi n con tàu ch y mau trên m t đ t tr c khi c t cánh. S khác bi t gi a ng i và chim, gi a m t đ t tù túng gi i h n và không gian bao la bát ngát, gi a nguy hi m và an toàn, gi a s ng và ch t là nh ng giây đ ng h ng n ng i này đây.

Tàu tăng t c đ , phi c “ăn no gió” chuy n áp l c vào c n lái làm tay tôi b t đ u c m th y n ng. Khi i c n nhìn t c k tôi cũng bi t là ch c n kéo nh c n lái là tàu s r i m t đ t t t bay b ng lên không. Đó là ki u c t cánh bình th ng. Nh ng đ i tôi, ít khi nào tôi làm chuy n gì bình th ng và gi ng thiên h . Thay vì kéo tàu lên, tôi l i h i đ c n lái xu ng cho tàu nh ng đ t ch y th ng trên phi đ o. C t cánh nh v y coi nó m i gi ng Skyraider, nó m i hùng, m i đung đ i u “Pilot de Guerre.” (Tôi th ng b o b n bè r ng, n u là mây, anh s là loài mây tr ng, n u là ng i, anh s ch t cho quê h ng, n u là phi công, anh ch nên lái Skyraider...) Tôi c ráng gi nh v y cho đ n lúc không th nào đ e phi c trên m t đ t n a, m i h i n i c n lái cho tàu bay lên.

L n đó, tàu v a h ng m t đ t là tôi có m t ý t ng m i l . (Su t đ i tôi kh n n vì nh ng ý t ng m i l c a mình). Bay b ng ngon lành nh tôi, t i sao không làm m t cái Chandel (đ c là Xăng Đeo) c u i phi đ o? Xin dành m t vài hàng đ tôi c t nghĩa cái Chandel cho các quý v không ph i là dân bay hi u.

Làm Chandel t c là làm m t cái qu o ng c 180 đ lên cao v phía sau. Tác đi n này giúp cho các phi công khi g p ph i ch ng ng i v t phía tr c có th qu o ng c ra sau m t cách chính xác đ kh i m t h ng và v a l y thêm đ c cao đ . Mu n làm Chandel, ng i ta m i đ u chú m i phi c đ l y thêm t c đ r i v a nghiêng v a qu o và v a kéo tàu lên m t l t. Tay và chân ph i hòa h p và ăn kh p v i nhau nh bi u đi n m t đ i u nh y đ m. Cái Chandel tuy t h o đ t con tàu đung 180 đ c u i đ ng, không h n không kém. Đi m quan tr ng c n nói thêm, Chandel là m t tác đi n ch đ c làm m t đ cao t ng đ i, làm s át m t đ t lúc v a c t cánh là m t đ i u t i k vì r t nguy hi m và vi ph m lu t an phi n ng n .

Lúc y tôi nào có bi t gì là nguy hi m, c cho đó là m t ý ki n hay. Nh ng tr c khi li u m ng nh v y, v n gian ác nên tôi tính toán c n th n. Tôi ph i ch c ch n là không có ai phi đoàn gi này thì m i an toàn. Th là tôi tà tà cho tàu bay lên, qu o ph i h i ng n m t chút và đ ý nhìn xu ng phía phi đoàn. Good. Bã đ u xe c a phi đoàn v ng tanh. Phi đoàn tôi lúc y có 3 ng i tôi ngán nh t là phi đoàn tr ng, phi đoàn phó và tr ng phòng hành quân, ông nào cũng có m t chi c xe. Tôi m ng th m, th này ch c là các đàn anh đã v nhà ng r i hay không ch ng đang ch v con đi t m bi n cũng nên. Riêng thi u tá B ng tr ng phòng hành quân thì ch c đang đ ng tr n phé l n m t ch nào đó. Tôi ngán nh t là ông th n này, phi công gì mà m t mày coi hung đ chi l , còn ng u h n c tôi, dòm c nh là phi công Nh t. Cho ch c ăn h n, tôi nhìn xu ng bã đ u xe c a Không Đoàn. Chi c xe díp xanh c a đ i tá L c không đoàn tr ng cũng th y m t tiêu. Tôi m m c i khoái chí. V y là nh con có th múa r i đ c r i. Tôi làm vòng phi đ o xin t p đáp “Ch m Bánh c t cánh” (touch and go). Tr a th sáu, phi tr ng Nha Trang v ng khách nên các ông đài ki m soát xem ra cũng có v d dãi, chà bù v i nh ng lúc b n r n, m y ông h i nh ng c lên. V a đáp xu ng là tôi t ng h t ga đ chu n b c t

T truy n c a m t phi công

Tác Giả: Tr ng S n Lê Xuân Nh
Thứ Năm, 30 Tháng 8 Năm 2012 06:26

cánh i. Phi c h ng kh i m t đ t, t c đ lên r t cao, có th đ n 140 Knots (quá gi i h n c a L-19) là tôi tr tài. Tôi nghiêng cánh, v a qu o trái v a đ p bàn đ p trái và kéo c n lái lên. Con tàu b c cao nh m t cái h a ti n, ng i tôi b l c G đ xu ng. G càng l n thì tôi càng c m th y đê mê khoái t , t ng t ng nh mình đang kéo m t chi c Skyraider bay lên. Th t không th có cái Chandel nào đ p h n cái Chandel v a r i c a tôi trên th gi i này. Chao i, sao mà nó s ng, sao mà nó đã, sao mà nó thú, không bút m c nào t cho h t đ c. Bay nh th m i gi i là bay, m i là hào hùng, m i là x ng đáng là “Ôi phi công ... danh ti ng muôn đ i...”

Qu o xong tôi theo m ng c so n l i, ti p t c vào đáp và làm thêm m y cái Chandel n a. Tôi c m th y lúc y tôi không còn là m t ng i phi công m i ra tr ng v i s gi bay ch a t i ba trăm, mà là m t anh hùng c a KQVN. Giá có th ng Vi t C ng nào ngu đ t đi l c vào phi tr ng thì tôi s i cho nó x t khói ra qu n, cho chúng nó bi t tay ng i phi công tr này. Tôi c m th y ph c tôi quá ch ng.

òng đáp th b y, đang bi u di n ngon lành thì t nhiên có ti ng gi i c a đài ki m soát phi tr ng trong nón bay:

- Mustang Alpha đây Nha Trang đài.
- Nha Trang, Mustang Alpha nghe năm.
- Có đ i n tho i t phi đoàn gi i b n v đáp g p và vào trình di n phi đoàn tr ng. Mustang Alpha nghe rõ không b n?

Tôi nh mu n té x u trong tàu bay. Th này là tàn m t đ i phi công vô k lu t. Phi Đoàn Tr ng rôi, tôi còn l gì? Ông ta là m t hung th n xu t thân khóa 17 Đà l t. Bình th ng g p ông ta, không có t i l i gì mà đã th y ngán, bây gi gi a tr a v ng v nh th này không lý ông y gi i tôi v trình di n đ k chuy n đ i x a? Li c m t th t nhanh v phía phi đoàn, tôi m i bi t là cu c đ i gian ác c a tôi s p s a b m c th t. Rõ ràng là chi c xe díp đen c a ông y đang n m “chinh ình” ngay tr c c a phi đoàn. Lúc y tôi m i hi u rõ cái ch “teo bu gi” mà thiên h th ng dùng đ ch nh ng phút giây con ng i s vãi đá i ra qu n nó nh th nào. Thê th m l m.

Đang còn ch i v i thì đài ki m soát phang ti p cho m t ch ng:

- Mustan Alpha nh n rõ không b n?

Tôi... m u máu:

- Mustang Alpha nh n năm b n.

Con đ ng t phi đ o v đ n bãi đ u phi c sao mà ng n quá, tôi c mong cho nó dài ra, đ ng bao gi h t đ tôi kh i g p phi đoàn tr ng tôi. Nh ng r i cái giây phút kinh kh ng y đã s p ph i đ n. Tôi c p nón bay l i th i b c vào phi đoàn r nh con chu t t, nh m t đ a con hoang tr v nhà cũ đ nh n lãnh hình ph t sau đã phung phí h t ti n c a. Tôi ng c nhiên khi th y phi đoàn lúc y đã có m t đ y đ v n v b á quan. Ông thi u tá phi đoàn tr ng đang ch tôi trong văn phòng phía sau. Tôi càng ng c nhiên h n khi nhìn th y ai cũng nhìn tôi b ng m t c p m t th ng h i. Ch c h đã đoán đ c c n th nh n s p s a dành cho tôi.

Sĩ quan tr c ngày hôm đó là thi u úy H u Văn Thùy D ng. Nó là m t th ng tôi luôn luôn cho là cù l n c qu nh nh ng hôm nay tôi th y thêm đ c cù l n nh nó quá. Nó nhìn tôi r i b m máy interphone báo cáo:

- Trình thi u tá, thi u úy Nh v a vào. (Ông Tám lúc y còn mang lon thi u tá)
- Anh gi i nó vào đây.

Tôi s a sang quân ph c, vu t l i tóc tai. Th ng D ng b m mi ng k tai tôi nói nh :

- S mà y xui quá, th ng th ng gi này ng đầu có vô phi đoàn làm gì. ng đ quên cái gì đó r i ch y vào l y là g p ngay. Làm sao mà gi u đ c, t i tao cũng ch y ra xem. Mà làm náo đ ng c phi tr ng Nha Trang. Ai b o ngu ráng ch u. ĐM mà y chu n b 2 l tai đ nghe “mô

Tò truy n c a m t phi công

Tác Giả: Tr ng S n Lê Xuân Nh

Thứ Năm, 30 Tháng 8 Năm 2012 06:26

ran” đi. Nhi u l m là 2 ti ng và ít nh t là m t ti ng. Xong ph n “mô ran” là ph n đi t .

Nói xong nó l c đ u nhìn tôi c i m m n a nh th ng h i, n a nh thán ph c. Tôi không nói gì. Tôi ngu th t, đúng nh l i th ng D ng nói. Trong tr ng hu ng này, tôi c m th y tôi ngu h n c con ki n.

B c qua ch Lý B ng, ông tr ng phòng hành quân còn ch i nh m t câu:

- B h t ch bi u di n r i hay sao mà v Nha Trang bi u di n mày, làm nh đ đây không có tàu bay ch c? Ng i thì nh m t chút mà sao bay b ng đ d n quá ch ng...

Ông Tám là m t con ng i c n th n. M c dù t i l i c a tôi đã rành rành nh v y nh ng ông còn mu n xác nh n l i xem th tôi vô tình hay c ý mà “bay b ng ki u gì k qu c” v y? Tôi thú nh n là tôi đã làm Chandel c u i đ u phi đ o.

Th là c n th nh n c a ông thi u tá giáng xu ng. Su t g n m t ti ng đ ng h , ông phi đoàn tr ng tr tu i khi la hét, khi nh nh , lúc khác đ p tay thình thình xu ng m t bàn đ c t nghĩa cho tôi hi u v b n ph n và trách nhi m c a m t phi công trong th i chi n. Tôi không hi u cái v Chandel c a tôi v a r i nó có liên h gì v qu c h i Hoa K và ti n vi n tr nh th nào và đôi khi tôi cũng nghe đ c hai ti ng này. Th nh tho ng tôi l i còn nghe đ c danh t “ph n qu c” và “phá ho i” m i ch t ch . Vì đã chu n b ... hai l tai tr c khi vào đây cho nên tôi không l y gì làm khó ch u l m. Th ng nào đi lính m t th i gian r i cũng h c đ c cái n c t nh kh u này. C đ cho đàn anh ch i r a cho h c n t c, t i m t lúc nào đó đàn anh m i mi ng r i s t p l i. Sau đó mình s đ ng lên chào cái c p r i b c ra...

Nh ng tôi b ng t nh h n ng i và c m th y qu n đau trong lòng nh ai dâm vào đó m t con dao khi ông phi đoàn tr ng chê cái Chandel c a tôi:

- Anh nói anh làm Chandel h ? Chandel cái con kh gì. Tôi ch a th y cái Chandel nào sai nguyên t c, v ng v và x u xí nh cái Chandel c a anh. Đó là “Xăng đ n” c a ba tàu Ch L n ch “Xăng đ eo” gì.

Than ôi, n u bi t tôi bay đ nh v y thì thì tôi đâu thèm bi u di n làm gì đ ra nông n i này. Tôi không bu n bao nhiêu vì s p đi t nh ng tôi đau đ n vì kh nă ng bay b ng c a mình b đánh giá t quá. Trong giây phút bu n phi n th t v ng, tôi ch t bi quan nghĩ r ng hay tr i sinh mình ra ch đ lái t i xe... GMC là h t c , sao l i lái tàu bay đ chu c l y h a?

Tôi không nh mình ng i đó thêm bao lâu n a nh ng khi leo lên xe Quân C nh đi v C i H i Th t thì tr i chi u đã b t n ng. T i đó, thay vì ăn ch i nh u nh t v i b n bè, tôi ph i n m trong tù nhìn m y con mu i làm... Chandel trong mùng tôi. Xem ch ng b n mu i đ i này làm Chandel hay h n thi u úy Nh tr a này nhi u vì đã m y l n tôi đ a tay đ nh v thì chúng đã l n m t vòng tuy t đ p, bay ng c ra sau r i bi n m t. V h t mu i m y l n, tôi phát cáu ch i th : “Tiên s chúng mày, h c đ đầu mà làm Chandel đ p quá th , ông mà b t đ c thì ông nghi n nát chúng mày ra cho tan đ i mu i...” Có th nói, m i m t con mu i là m t Fighter Pilot chính hi u. Tuy t c t i nh ng tôi ph c chúng nó.

Tôi đ t thu c lá liên miên và tuy n m trong m t ch g i là C i H i Th t, tôi ch ng th y mu n h i c i chút nào h t. Ch ng nh ng không bi t h i c i, tôi còn t rút u khuy t đ i m đ l n sau, n u tôi có hành đ ng gian ác n a thì không ai có th b t đ c. Tôi l i nghĩ v cái Chandel ... quê mùa và b c t c s ngu đ t c a mình. Đúng là có m t nh mù.

Ông Tám ch cho tôi n m x h i đ n sáng th hai thì g i sĩ quan tr c xách xe đ n đón tôi v . “Tù ra” tôi dâm khôn, làm gì cũng ngó tr c tính sau, nh t đ nh không đ s x y nh l n đ u n a.

R i tôi cũng đ c tha cho đi bay hành quân. Tr c khi đi bi t phái l n đ u tiên, tôi đ c phi đoàn tr ng g i vào trình di n. M t l n n a, tôi chu n b 2 cái l tai đ nghe “mô-ran” nh ng tôi ng c nhiên khi th y ông Tám t ra thân m t v i tôi. Tôi còn đ c m i hút thu c lá 3 con 5 m i là

T truy n c a m t phi công

Tác Giả: Tr ng S n Lê Xuân Nh
Thứ Năm, 30 Tháng 8 Năm 2012 06:26

ly k . Ông phi đoàn tr ng tâm s v i tôi m t câu mà tôi không th nào quên đ c:

- Tôi bi t anh là m t con ng i ba gai nh ng anh có tâm h n và tài năng. Tôi s hu n luy n đ anh tr thành m t cán b n ng c t c a phi đoàn. Ph n anh, anh ph i c g ng, đ ng c y mình có tài mà bê b i. Anh ph i luôn luôn ghi nh mình là m t sĩ quan c a QLVNCH, ph i gi gìn t cách và tác phong.

K t ngày đi lính đ n gi đó là g n 3 năm, tôi luôn luôn b nghe ch i, đây là l n đ u tiên tôi đ c khen là “có tâm h n và tài năng” nên r t l y làm sung s ng. S n tr n, tôi mu n h i xem cái Chandel tôi làm ngày nào có qu th c là x u xí và quê mùa không nh ng tôi t p l i k p th i. Không nên nham nh v i phi đoàn tr ng quá, đ r i t h i sau cũng đ c...

R i tôi nh n phi v l nh xách tàu đi bi t phái m t chi n tr ng hung hãn nh t c a vùng II chi n thu t lúc đó: Chi n tr ng Tam Biên Pleiku-Kontum. Gi c v a m m t lo t t n công kh p các n i đ m màn cho m t trong nh ng mùa hè tang tóc và kinh hoàng nh t trong l ch s chi n tranh Vi t Nam mà nhà văn Phan Nh t Nam g i là “Mùa hè đ l a” năm 1972. Tôi còn nh trong chuy n bay t Nha Trang đ n Pleiku l n đ u tiên y, leo lên 8 ngàn 500 b , trên tôi là mây, d i chân tôi là đ i núi trùng trùng đ p đ i p. Phong c nh hùng vĩ và t i đ p c a quê h ng lúc tr i r ng đông làm cho lòng tôi dâng lên m t c m xúc b i h i khó t . Trong m t thoáng, tôi c m th y mình không còn là m t phi công vô k lu t n a mà tr nên tr m l ng nh m t nhà hi n tri t. Sau bao nhiêu tháng ngày h c t p, đây là lúc tôi có th thi th tài năng đ đ n n cho t qu c. Tôi l i c m th y tôi mang n v i đ t n c này nhi u quá. Lúc nh , tôi mang n công n sinh thành đ ng đ c c a cha m . L n lên tôi mang n công n giáo đ c c a th y. Vào lính h n 2 năm qua, tôi ch c p sách và nón đi h c đ tr thành m t phi công. Gi a lúc mà nh ng ng i cùng tu i tôi ph i n m gai n m m t, v t r ng l i su i, đem máu đào ra gìn gi t ng con đ ng, t ng t c đ t c a quê h ng thì tôi su t ngày h t bay lên r i l i bay xu ng. Tôi t nguy n v i lòng mình là s s đ ng h t kh năng mình đ làm vi c đ n n cho t qu c.

B n có bao gi đ a cho m t đ a con nít m t cây súng thi t r i b o nó đi săn v i b n ch a? Kh s l m, vì đ a con nít đó luôn luôn hăng ti t v t, g p cái gì cũng mu n b n phá, r i h t chòng gh o ng i này l i đ n phá phách ng i khác. Th ng con nít còn đ h n là tôi, m t phi công tr v i món đ ch i m c ti n là chi c phi c . Ch vài ngày sau thôi là đ n tho i g i t i t p v phi đoàn đ báo cáo và than phi n v nh ng hành vi vô k lu t c a tôi trên tr i. Lúc y chi n tr ng, tôi nào có bi t s là gì? Vùng phòng không đ n kín tr i ai cũng né thì tôi l i l l đ n xác vô b ng m t cao đ mà AK b n ch c cũng r t. Tôi nghĩ b n x th Vi t C ng ph i b n đ l m vì tôi ch ng h b g i c . Ch ng ph i là tôi gan đ hay ngon lành gì, ch ng qua ch vì ch a bi t nên ch a s đó thôi. Đâu đã h t, nhi u lúc tôi còn đi l c vào vùng có tác x pháo binh đ ng TOT (Pháo t p trung b n t nhi u n i đ n m t ch , m t l n) c a hàng trăm kh u v a Tây v a Ta. Tôi nào có bi t. Đ n khi nhìn th y hàng trăm đóa hoa đ t t đ ng n tung tóe ngay đ i chân mình thì m i gi t n y mình lên, h t ho ng... ch y l y ng i. Ai đi bay v i tôi cũng đ u than phi n.

M t bu i sáng, đích thân ông phi đoàn tr ng xách chi c U-17 lên Pleiku đi đ i u tra tình hình. Khi chi c tàu c a ông v a đáp thì m t c n m a pháo c a gi c cũng ào ào r t xu ng làm cho ông Tám càng gi n thêm. Ch vì th ng thi u úy m t đ y mà ông ph i kh s nh th này. G p tôi, ông phùng mang tr n m t xài x và hăm đ a m t lúc r i đi m t vòng thăm n i ăn ch n c a anh em, h i han đ n dò r i ra v .

Tôi có b t đi chút ít nh ng sau đó thì v n ch ng nào t t y.

M t ngày n , tôi ch m t ông đ i úy b binh c a phòng 2 ti u khu Pleiku đi thám sát. V a quay máy tàu xong, đ ng tà tà di chuy n phi c thì phi tr ng b pháo kích. Tôi nghe đài ki m soát la ùm trong t n s , thông báo phi tr ng đ ng c a, t t c các phi v b t m th i đnh ch , yêu c u

Tò truy n c a m t phi công

Tác Giả: Tr ng S n Lê Xuân Nh

Thứ Năm, 30 Tháng 8 Năm 2012 06:26

t t c các phi c đang di chuy n tr v b n đ u. Dĩ nhiên t t c các phi c khác đ u quay lui v , ch còn mình tôi tí p t c lang thang trên đ ng taxiway, coi l nh l c c a đài ki m soát ch ng ra gì, coi pháo gi c cũng ch ng ra gì luôn. Ch ng ph i vì tôi ngon lành gì nh ng nghe b pháo mà nhìn quanh tôi ch ng th y trái pháo nào r t c nên c gi v nh mình không bi t. Qu đúng là “ch a có th ng nào ngu h n th ng này.” Tôi không mu n tr v b n đ u vì tr i Pleiku vào kho ng 2 gi tr a, mùa hè nóng b c vô cùng. H i nóng t trên cao đ xu ng, t m t đ t b c lên, làm c 2 ng i ng i trong phi c nh ng i trong lò bánh mì. Nghĩ đ n cái c nh ph i tr v b n đ u r i cà kê v i m đ ngh l nh k nh, tháo dù, c t dù, tôi đâm ra làm bi ng. Tôi ch mu n c t cánh mau r i leo lên ch ng 5, 6 ngàn b cho nó đ c mát m m t chút. Ông sĩ quan b binh phòng 2 đi bay v i tôi thì dĩ nhiên không có ý ki n gì r i.

Đ n cu i đ ng bay, tôi b m máy gi xin ra phi đ o c t cánh. M y ông đài ki m soát nãy gi t ng tôi b h vô tuy n, bậy gi m i b t ng a. M y cha la ho ng lên nh b ai bóp dái:

- Mustang 12, đài ki m soát gi b n nãy gi không đ c. Phi tr ng đ ng c a, đài ki m soát yêu c u b n tr v b n đ u g p.

- B n cho tôi ra c t cánh... đ i cái đi b n. May ra tôi còn tìm th y pháo chúng nó đ ph n pháo.

- Negative! Đài ki m soát thông báo m t l n n a, yêu c u Mustang 12 tr v b n đ u g p.

Ngay lúc đó, hình nh tôi nhìn th y đ c m t c m khói đen b c lên đ đầu đó trong phi tr ng, đ u hi u pháo b t đ u r t. Nguy c p r i, kh i thềm cãi v v i m y cha đài ki m soát này làm chi, tôi bèn t đ ng t ng ga nhào ra phi đ o r i đ y c n ga lút cán. Chi c L-19 ch m t i tr c, ch vài trăm th c là h ng bánh ngay. Tôi kéo tàu lên, qu o g t ra kh i phi tr ng, trong tai v n còn nghe m y ông đài ki m soát l i nh i. Tôi c i h i, nói th m v i mình: “M , bi t r i, kh l m, nói mãi...”

Hành đ ng điên r c a tôi, n u m t hoàn c nh khác thì có th đã b treo cánh bay vĩnh vi n, nh ng m t vùng đ a đ u gi i tuy n, gi a lúc c ng đ chi n tr ng nh v y, t i c a tôi đ c coi là nh . Tuy nh nh ng đi n tho i cũng gi i t i t p v bi t đ i và phi đoàn. H t ông an phi s đoàn r i đ n ông an phi không đoàn thay phiên nhau m ng v n v tôi. Tôi nghĩ đ n c nh ông trung tá Tám l i m t phen n a ph i v nh tai ra nghe thiên h xà x vì có th ng thi u úy du côn mà không bi t đ y. Chi u đó v bi t đ i, ông bi t đ i tr ng, đ i úy Huy gi i tôi ra m t góc, m t mày h m h m:

- ĐM sao mà tôi chán cái ông quan con này quá, l i có chuy n r i. Ông Tám m i gi ra, x v tao t ng b ng...

- Em bi t r i, chuy n c t cánh h i chi u ch gì?

- T i an phi nó b o ông c t cánh không có l nh đài ki m soát, làm b h vô tuy n, đ th ...

Tôi đáp t nh queo:

- Tr i đ t, vô tuy n c a em h th t, lúc nghe đ c lúc không. Đ n ch ng nghe đài ki m soát b o đ ng c a phi tr ng thì pháo nó r t g n quá, em ho ng h n c t cánh luôn. Teo quá, ch s ch t...

Nói xong tôi còn làm b d m chân d m c ng nh là mình vô t i mà b oan c l m. Đ i úy Huy không bi t ph i nói gì, đành than th :

- Cái phi đoàn này ngày ông ch a v thì nó yên th mà bây gi ngày nào cũng có chuy n. Thôi chu n b m m mép đi đ lúc đ i bi t đ i v trình đi n ông Tám. M y ngày còn l i, ông bay v i tôi. C m không đ c l ng qu ng, nghe rõ không ông th n?

Tôi g t đ u s t s ng. Lúc quay tr vào, tôi còn nghe đ i úy Huy l m b m đ ng sau l ng: “Đu

T₀ truy₀n c₀a m₀t phi công

Tác Giả: Tr₀ng S₀n Lê Xuân Nh₀
Thứ Năm, 30 Tháng 8 Năm 2012 06:26

m₀ sao mà tôi chán ông quan con này quá, lúc nào cũng sinh chuyện đ₀c.”

Đ₀n ngày đ₀i bi₀t đ₀i, tôi v₀a đáp xu₀ng phi tr₀ng Nha Trang thì đã th₀y chi₀c xe d₀p c₀a phi đoàn tr₀ng đ₀u s₀n. Ng₀i tài x₀ m₀i tôi lên xe r₀i ch₀ th₀ng v₀ phi đoàn. Tôi vào trình di₀n ông Tám.

Tôi có th₀ l₀a đ₀c nhi₀u ng₀i nh₀ng ít khi nào l₀a đ₀c phi đoàn tr₀ng c₀a tôi. Làm m₀t cánh chim đ₀u đàn mà không bi₀t m₀y cái m₀u ch₀c v₀t c₀a đàn em thì làm sao tr₀ đ₀c nh₀ng th₀ng phi công vô k₀ lu₀t c₀ nh₀ tôi. Ch₀ vài câu h₀i h₀c búa th₀i là cái t₀i nói láo c₀a tôi b₀ l₀i ra ngay. Th₀ là m₀t l₀n n₀a h₀t đ₀i tên gian ác. Chi₀u hôm đó, sau 15 ngày bi₀t phá, thay vì đ₀c v₀ nhà ăn nh₀u nh₀ng ng₀i khác thì tôi l₀i lóc cóc leo lên xe Quân C₀nh tr₀c ch₀ C₀i H₀i Th₀t. Sao mà tôi ghét nh₀ng chi₀c xe d₀p nhà binh nh₀ th₀ này. Ng₀i ta th₀ng ng₀i lên đó lái đi phom phom coi r₀t oai phong l₀m li₀t, còn tôi thì ch₀ ng₀i lên đ₀ đi trình di₀n x₀p l₀n hay đi tù. Ng₀i trên xe, t₀c quá mà ch₀ng bi₀t làm gì, tôi đành l₀i m₀y th₀ng đài ki₀m soát Pleiku ra mà nguy₀n r₀a. Tiên s₀ chúng nó, đúng là chuyện bé mà x₀e ra to đ₀ tôi ph₀i đi tù...

Có l₀ ch₀ mu₀n đ₀n m₀t ông thi₀u úy du côn m₀t chút thôi nên sáng s₀m ngày hôm sau tôi đ₀c th₀ ra. L₀n này tôi đ₀c ông Tám cho m₀t đ₀i úy lái xe d₀p (l₀i xe d₀p) đi đón tôi và tôi đ₀c t₀ng m₀t t₀ gi₀y phép 5 ngày v₀i nhi₀u l₀i nh₀n g₀i...

Sau đó, b₀ng đi m₀t th₀i gian đ₀n m₀y năm, tôi không còn nh₀ cái hình dáng c₀a C₀i H₀i Th₀t nó tròn hay méo nh₀ th₀ nào n₀a. Ch₀ng ph₀i vì tôi tr₀n nên t₀t lành gì nh₀ng càng l₀n thì tôi càng khôn ra, làm gì cũng c₀n th₀n, ngó tr₀c dòm sau ch₀ không ào ào nh₀ nh₀ng ngày x₀a...

Tôi tr₀ng thành đ₀n theo cu₀c chi₀n cho đ₀n l₀n x₀y ra v₀ ò tù l₀n th₀ t₀....

Kho₀ng đ₀u năm 1974, gi₀c b₀ng t₀n công và tràn ng₀p đ₀n Bu Prăng. Cái đ₀n đ₀a ph₀ng quân này có m₀t v₀ th₀ chi₀n l₀c quan tr₀ng vì nó n₀m gi₀a con l₀ duy nh₀t n₀i li₀n Qu₀ng Đ₀c và Ban Mê Thu₀t.

Qu₀n l₀ Qu₀ng Đ₀c, v₀n đã t₀ lâu “s₀ng âm th₀m cô đ₀c” gi₀a nh₀ng khu r₀ng già trùng trùng đ₀p đ₀p nên ch₀u s₀ ph₀n h₀m hiu: Ch₀ là mi₀n đ₀t l₀nh l₀o dành cho nh₀ng k₀ b₀ l₀u đ₀y. B₀ binh ò đây toàn là nh₀ng k₀ngang tàng và hào s₀ng nh₀ thi₀u tá Tr₀ng Minh Dũng, tham m₀u tr₀ng ti₀u khu Qu₀ng Đ₀c. Thi₀u tá Dũng, “ng₀i anh em” c₀a phi đoàn 114, xu₀t thân khóa 1 hay khóa 2 Th₀ Đ₀c, v₀a ra tr₀ng là gia nh₀p binh ch₀ng nh₀y dù, đánh hàng trăm tr₀n l₀n nh₀ tr₀c khi đ₀c t₀ng th₀ng Di₀m đ₀a qua đ₀a ph₀ng quân đ₀ v₀a làm cán b₀ v₀a nâng cao kh₀ năng chi₀n đ₀u c₀a nh₀ng đ₀n v₀ này. G₀n m₀y ch₀c năm máu l₀a và s₀ng gió trên kh₀p n₀o quê h₀ng cũng ch₀ đ₀c nhà n₀c nh₀ òn b₀ng c₀p lon thi₀u tá khiêm nh₀ng trên c₀ áo. Phi đoàn tôi t₀ nh₀ t₀i l₀n ai mà không bi₀t ho₀c không quen thi₀u tá Dũng v₀i cái đ₀u cày thu₀c Lào luôn luôn có trên tay. Cái đ₀u cày b₀ng nh₀m màu b₀c này là v₀t b₀t ly thân c₀a thi₀u tá Dũng dù trên chi₀n tr₀n, trong tàu bay L-19, n₀i phòng h₀p hành quân v₀i t₀ l₀nh quân đoàn, ho₀c ò các phòng trà nh₀y đ₀m danh ti₀ng c₀a th₀ đô Sài-gòn nh₀ng l₀n v₀ phép. Cái con ng₀i ngang tàng l₀ l₀ng này c₀a quân l₀c còn là m₀t nhà th₀ n₀i ti₀ng v₀i nh₀ng bài nh₀ “N₀i bu₀n c₀a H₀”, “Xuân Cao Nguyên”, “B₀ ph₀ lên r₀ng...” Riêng bài B₀ Ph₀ lên r₀ng lúc òy đã đ₀c Châu K₀ ph₀ nh₀c, nghe r₀t hay.

Cái con ng₀i ngang tàng l₀ l₀ng này c₀a quân l₀c còn là m₀t nhà th₀ n₀i ti₀ng v₀i nh₀ng bài nh₀ “N₀i bu₀n c₀a H₀”, “Xuân Cao Nguyên”, “B₀ ph₀ lên r₀ng...” Riêng bài B₀ Ph₀ lên r₀ng lúc òy đã đ₀c Châu K₀ ph₀ nh₀c, nghe r₀t hay.

V₀ phía không quân thì đi bi₀t phá Qu₀ng Đ₀c cũng coi nh₀ khăn gói đi tu m₀i i₀l₀m ngày. C₀ thành ph₀ ch₀ có đ₀c m₀t khu ch₀ chính n₀m trên con đ₀ng dài không quá m₀t trăm th₀c, khách b₀ hành, v₀a đi v₀a ngh₀, cũng ch₀ c₀n năm phút là v₀ ch₀ cũ.

T truy n c a m t phi công

Tác Giả: Tr ng S n Lê Xuân Nh
Thứ Năm, 30 Tháng 8 Năm 2012 06:26

Nh v y, nghèo v y, hi n lành nh v y, nh ng Qu ng Đ c v i tôi có nhi u k ni m vô cùng. Ai cũng s đi Qu ng Đ c, ch có mình tôi, đ i úy H ng, đ i úy Nh n là cóc c n vì chúng tôi đã có “bùa”. Chi u chi u, chúng tôi hay r rê anh em xách tàu bay qua Lâm Đ ng nh u nh t v i đ i úy Dũng hay lên Đà L t hay qua Ban Mê Thu t ch i. Qu ng Đ c là m t qu n ly hi n lành, đ ng nh gi c cũng ché cái thành ph này cho đ n hôm nay. L y xong Bu Prăng, con cháu gi c H còn ch i b o, tính kéo luôn quân v vây hãm Qu ng Đ c. Th là chúng tôi có nhi u vi c làm.

Chi n đ ch tái chi m Bu Prăng, vào lúc căng th ng nh t, đã có đ n 6 phi hành đoàn L-19 túc tr c ngày đêm đ làm vi c v i m t liên đoàn B t Đ ng Quân, m t trung đoàn c a s đoàn 23 b binh và chi n đoàn III xung kích LLĐB. R t t nh ng quân ta cũng ch t đ t đ c khúc đuôi c a gi c, gi i t a áp l c cho Qu ng Đ c đ ng th i ti n g n tr l i Bu Prăng.

Tôi bay lên bi t phái cho Qu ng Đ c m t th i gian thì m t bu i tr a, v a v đáp sau m t phi v , tôi đang n m ng trong căn nhà c a bi t đ i. Sáng đó, tôi bay s m và bay lâu nên v nhà thì m t nhòai. Tôi cũng không còn nh lúc y nh ng phi hành đoàn khác đã b đi đâu mà ch còn có mình tôi l i bi t đ i. Tôi nghĩ h ch nhau đi ăn c m.

Đang n m thiu thiu thì b ng có m t chi c xe díp nhà binh phóng nh bay r i th ng kít ngay tr c c a bi t đ i. B i đ tung mù tr i, ph m chi c xe díp và hình nh m y ông m c áo r n ri không rõ lon lá đang phóng xu ng ch y nh bay vào. B t đ i Qu ng Đ c chúng tôi trú ng trong m t căn nhà xây xi-măng. T đ u t i đuôi căn nhà, chúng tôi kê đúng 12 cái gi ng b s p th ng bắng sát c nh nhau nh trong m t cái b nh vi n. Gi a nhà là m t chi c bàn con và cái đi n tho i đ liên l c v i trung tâm hành quân ti u khu và sĩ quan liên l c không quân. Chi c bàn con này coi v y mà làm đ c nhi u vi c. Nó v a là n i h p hành quân, n i ăn u ng, n i đánh bài và dĩ nhiên, cũng là bàn r u khi r i r nh. Gi ng tôi n m khá xa phía trong. “M , l i có chuy n r i, th là m t tiêu bu i ng tr a,” tôi v a c n nh n v a tr mình nhìn ra, ch hy v ng m y ông m c đ r n ri đ i h ng khác, không b c vào đây.

Nh ng h không đ i h ng, c xăm xăm đi vào. Ch ng bi t m y ông mu n gì đây mà b t ch coi ghê quá. Tôi li n đ ng ng i tr đ y, th c v i cái áo bay vào ng i, kéo xong ph c ma tuya thì m y ông r n ri cũng v a t i tr c m t. Thì ra toàn là nh ng sĩ quan c a S Liên l c Nha K Thu t, phù hi u đ chói c a T ng Tham M u bên tay trái và huy hi u chi c dù có con c p hay con beo gì đó tr c ng c. Theo trí nh c a tôi thì có m t ông trung úy và hai ông đ i úy, m t mà y ai n y coi có v nghiêm tr ng vô cùng. Tôi ch a k p đ a tay chào m y ông sĩ quan l n lon h n tôi theo đúng l nghi quân cách, ch a

T ̣ truy ̣ n c ̣ a m ̣ t phi công

Tác Giả: Tr ̣ ng S ̣ n Lê Xuân Nh ̣
Thứ Năm, 30 Tháng 8 Năm 2012 06:26

k ̣ p nói gì thì m ̣ t ông đ ̣ i úy h ̣ i:

- Em là phi hành đoàn duy nh ̣ t ̣ đây?

Theo thói quen h ̣ c đ ̣ c t ̣ nh ̣ ng ngày còn ̣ tr ̣ ng b ̣ binh Th ̣ Đ ̣ c, tôi cung tay chào m ̣ y quan Lô i H ̣ :

- D ̣ đ ̣ ng đ ̣ i úy, không bi ̣ t m ̣ y ông kia đi đâu h ̣ t r ̣ i. Đ ̣ i úy c ̣ n g ̣ p ai?

Nghe nh ̣ th ̣ thì khuôn m ̣ t m ̣ y ng ̣ i sĩ quan Nha K ̣ Thu ̣ t thoáng lên v ̣ th ̣ t v ̣ ng. Tôi kéo m ̣ y cái gh ̣ s ̣ t:

- M ̣ i đ ̣ i úy và quý v ̣ ng ̣ i ch ̣ i, tôi xin phép đi x ̣ đôi gi ̣ y.

H ̣ cảm ̣ n tôi r ̣ i cùng nhau x ̣ m x ̣ to nh ̣ gì đó. Tôi bình th ̣ n ng ̣ i xu ̣ ng gi ̣ ng mang giày v ̣ . M ̣ c áo nhà binh lâu, tôi đã quá quen v ̣ i nh ̣ ng b ̣ t ng ̣ , nh ̣ ng b ̣ t tr ̣ c c ̣ a cu ̣ c chi ̣ n nên đã h ̣ c đ ̣ c cái tính ph ̣ t t ̣ nh ̣ Ắng Lê. Chuy ̣ n gì x ̣ y ra, tin t ̣ c gì cũng ch ̣ ng làm cho tôi b ̣ n tâm. Thêm vào đó, h ̣ i đó tôi đang tr ̣ ch ̣ ng, mu ̣ n tìm hi ̣ u và đang đ ̣ c các lo ̣ i sách nói v ̣ Kinh D ̣ ch, v ̣ lu ̣ t Âm D ̣ ng c ̣ a t ̣ o hóa nên tr ̣ nên là đà, m ̣ t m ̣ y lúc nào cũng đ ̣ m chiêu t ̣ i và chán đ ̣ i nh ̣ ông Trang T ̣ ngày x ̣ a.

Mang giày xong, tôi ra kéo gh ̣ ng ̣ i gi ̣ a m ̣ y ông sĩ quan Nha K ̣ Thu ̣ t, ch ̣ m l ̣ a m ̣ t đi u thu ̣ c:

- N ̣ u đ ̣ i úy mu ̣ n ki ̣ m ông bi ̣ t đ ̣ i tr ̣ ng, đ ̣ i úy có th ̣ dùng đi ̣ n tho ̣ i đây g ̣ i v ̣ cho trung tâm hành quân ti ̣ u khu. M ̣ y ông “Alo” (sĩ quan liên l ̣ c không quân) ch ̣ c bi ̣ t ̣ ng ̣ đầu.

M ̣ t ông đ ̣ i úy lên ti ̣ ng sau m ̣ t vài giây ng ̣ n ng ̣ :

- Chúng tôi có m ̣ t vi ̣ c c ̣ n anh giúp đ ̣ , n ̣ u anh giúp đ ̣ c chúng tôi cảm ̣ n anh vô cùng.

L ̣ i nói kh ̣ n thi ̣ t và ch ̣ m rãi c ̣ a v ̣ sĩ quan Nha K ̣ Thu ̣ t làm cho tôi ng ̣ c nhiên. M ̣ t th ̣ ng thi ̣ u úy không quân h ̣ ng bét nh ̣ tôi thì giúp gì đ ̣ c m ̣ y ông r ̣ n ri th ̣ đ ̣ này? Nh ̣ ng c ̣ nhìn đ ̣ u b ̣ và cách ăn nói thì m ̣ y ông này gi ̣ a tr ̣ a lái xe t ̣ i đây không ph ̣ i đ ̣ ùa dai v ̣ i tôi. Trong m ̣ t giây phút, tôi c ̣ m th ̣ y khoái chí vì mình t ̣ nhiên đ ̣ c tr ̣ nên m ̣ t nhân v ̣ t quan tr ̣ ng.

Tôi nh ̣ m ̣ y:

- Đ ̣ i úy c ̣ n gì, xin đ ̣ i úy c ̣ cho bi ̣ t...

Ng ̣ i sĩ quan Nha K ̣ Thu ̣ t nhìn th ̣ t sâu vào m ̣ t tôi, nói ch ̣ m rãi và b ̣ ng t ̣ t c ̣ nh ̣ ng s ̣ th ̣ ng thi ̣ t c ̣ a m ̣ t con ng ̣ i:

- M ̣ t toán Lô i H ̣ c ̣ a tôi th ̣ xu ̣ ng l ̣ n tr ̣ c đã b ̣ Vi ̣ t C ̣ ng phát hi ̣ n, b ̣ bao vây và t ̣ n công m ̣ y ngày. T ̣ i nó đã ch ̣ y thoát đ ̣ c nh ̣ ng đang b ̣ phân tán m ̣ i ng ̣ i m ̣ t n ̣ i và l ̣ c trong r ̣ ng. Tôi mu ̣ n nh ̣ ... thi ̣ u úy, mu ̣ n nh ̣ ... em giúp tôi bay lên đ ̣ gom chúng nó v ̣ m ̣ t LZ an toàn.

Tôi đi t ̣ ng ̣ c nhiên này đ ̣ n ng ̣ c nhiên khác. T ̣ ng gì ch ̣ đi bay ki ̣ m Lô i H ̣ b ̣ l ̣ c và ch ̣ n bãi đáp thì quá th ̣ ng đ ̣ i v ̣ i tôi. Tôi ch ̣ u nh ̣ t là cái tài chi ̣ u ki ̣ ng c ̣ a m ̣ y ông này. Nhi ̣ u khi tôi bay r ̣ t cao, gi ̣ a r ̣ ng già th ̣ m m ̣ nh ̣ m ̣ ng mà m ̣ y ông ch ̣ c ̣ n chi ̣ u m ̣ t phát là tôi nhìn th ̣ y ngay. Chà bù v ̣ i m ̣ y ông b ̣ binh, nhi ̣ u khi chi ̣ u c ̣ ngày cũng ch ̣ ng th ̣ y đâu. Nh ̣ ng m ̣ t phi v ̣ đ ̣ n gi ̣ n nh ̣ th ̣ thì t ̣ i sao l ̣ i kh ̣ s ̣ vào đây đ ̣ ki ̣ m tôi?

Tôi nói ngay:

- Có gì đâu đ ̣ i úy, đ ̣ i úy c ̣ vi ̣ c g ̣ i v ̣ trung tâm hành quân, request m ̣ t phi v ̣ là tôi c ̣ t cánh l ̣ n.

Ông đ ̣ i úy l ̣ c đ ̣ u:

- N ̣ u xin đ ̣ c thì tôi đâu có đ ̣ n đây ki ̣ m anh.

Thì ra v ̣ y. S ̣ là, không quân chúng tôi khi đ ̣ c bi ̣ t phải đi bay y ̣ m tr ̣ cho các đ ̣ n v ̣ b ̣ n, m ̣ i ngày trung tâm liên l ̣ c hành quân đ ̣ u thông báo cho b ̣ t ̣ l ̣ nh chi ̣ n tr ̣ ng bi ̣ t có bao nhiêu tàu kh ̣ đ ̣ ng, bao nhiêu phi v ̣ có th ̣ c ̣ t cánh đ ̣ c. S ̣ phi v ̣ này đ ̣ c t ̣ l ̣ nh chi ̣ n

Tò truy n c a m t phi công

Tác Giả: Tr ng S n Lê Xuân Nh
Thứ Năm, 30 Tháng 8 Năm 2012 06:26

tr ng, tùy theo m c đ c n thi t và nhu c u, chia ra cho các đ n v tham chi n. Khi m t đ n v c n phi c y m tr , h ch vi c g i cho trung tâm liên l c hành quân. N i này, tùy theo s l ng phi v đã đ c c p phát tr c, s cho chúng tôi c t cánh đ làm vi c v i h . Tôi không tò mò h i thêm nh ng bi t ch c có l đ n v Lôi H này đã xài h t nh ng phi v c a mình, ho c v tình tr ng thi u th n máy bay, không xin đ c m t phi v nào c , đành ph i đau xót nhìn nh ng đ a con c a mình b r t đ u i gi a r ng già.

Đ i v i chúng tôi, ngoài nh ng phi v hu n luy n hay bay th phi c , c t cánh không có phi v l nh đàng hoàng là s b o tù ho c đ a ra tòa án quân s . Thân b i danh li t là cái ch c. Th t ra, trong su t cu c đ i bay b ng, chúng tôi cũng đã nhi u l n c t cánh l u đ đi ăn nh u hay ch b n bè đi ch i nh ng chúng tôi đ u luôn luôn có phép ng m c a trung tâm liên l c hành quân. Nhi u khi, nh ng ng i hành khách mà chúng tôi ch đi ch ng ai khác h n là ông sĩ quan tr ng phòng liên l c hành quân dù đi ch i ho c b n bè c a ông ta. Nh ng đó là chuy n th i bình, khi không có vi c gì đ làm. Đi m quan tr ng là trong b t k hoàn c nh nào, chúng tôi không bao gi dám c t cánh l u mà trung tâm liên l c hành quân không bi t. Hôm nay, gi a lúc khó l a ngút tr i nh th này, không ai dám nghĩ đ n vi c xách tàu đi đâu.

Tôi đã tính l c đ u. Chuy n c a thiên h thì m c m gì t i mình mà bày đ t. H n n a, cái ti ng tẩm c a tôi trong phi đoàn lúc y đã quá n i. Không ph i n i nh nh ng cái hay mà toàn là nh ng chuy n bê b i và “gian ác.”

T t v a r i, ngày mùng ba, tôi bay m y trăm đ m đ ng v Ban Mê Thu t đ chúc T t và nói chuy n đ u năm v i thân ph . Sau m t ly trà nóng, ông đã b o tôi b ng m t gi ng bu n bu n và m t m i r ng: “Con đã l n tu i, ph i s a l i tính tình đ lo cho t ng lai, không th s ng mãi nh m t ng i vô trách nhi m.” Cái ch t c a th ng em ru t tôi, trung sĩ Lê Xuân Bích t i tr n Tân C nh năm 1972 đã đem tang tóc vào nhà tôi và làm cho ông bu n bã vô cùng. Tôi nh , khi em tôi v a ra tr ng Đ ng Đ , v s đoàn 23 b binh, nhi u ng i đã b o ông sao không ch y ch t cho nó đ c m t ch m thân. Thân ph nghiêm m t tr l i: “N u ai cũng lo ch y ch t nh mình thì chính ph l y ng i đầu mà đánh gi c. H n n a, nhà nghèo quá, ti n ăn còn không có thì l y ti n đầu ra mà ch y ch t.” Th t là m t l i nói đau bu n nh ng không ph i không có lý. Hình nh cái ch t c a th ng con trai đã ám nh ông. Thân ph không còn nh x a n a. Nghĩ đ n thân ph tu i đã cao, l i kh c c m t đ i vì con cái nên tôi có thành tâm h i c i, tính tu thân đ tr thành m t “cán b n ng c t c a phi đoàn” nh l i d y đ c a phi đoàn tr ng. Nh ng s tôi làm nh không có... căn tu cho nên lâu lâu c b dây đ a vào nh ng chuy n đầu đầu.

Tôi suy nghĩ sâu h n n a. Nhìn nh ng v sĩ quan c a Nha K Thu t ng i tr c m t, lòng tôi b ng t đ ng dâng lên m t ni m kính ph c k l . Gi a lúc có nhi u ông sĩ quan cao c p đem bán c g o, c súng đ n cho gi c thì nh ng con ng i Vi t Nam này, nh ng sĩ quan tr tu i này, m t mảy lo âu, m t ai n y ng u đ vì thi u ng đ đang ng i ch s quy t đ nh c a tôi. N u tôi đ ng ý, các v s c u đ c nh ng ng i lính c a mình, nh ng ng i tuy không ph i bà con

Tò truy n c a m t phi công

Tác Giả: Tr ng S n Lê Xuân Nh
Thứ Năm, 30 Tháng 8 Năm 2012 06:26

ru t th t nh ng tình chi n h u còn kh ng khít, còn cao h n máu m ru t th t. N u tôi t ch i, ch ng làm gì tôi c và tôi s không b lòi thoi r c r i v i phi đoàn hay pháp lu t. Nh ng n u làm v y, tôi bi t nh ng ng i lính Lô H anh dũng kia có th b gi c b t hay tàn sát và l ng tâm tôi, cái l ng tâm c a m t sĩ quan QLVNCH, dù mang m t c p b c r t nh là thi u úy s d n v t xâu xé tôi su t đ i.

Tôi l i nghĩ đ n nh ng l n c t cánh trái phép đ đi ch i b i, đi ăn nh u. Xăng chính ph , tàu bay chính ph , tôi s d ng trái phép nh th ch ng khác gì tôi ph m t i tham nhũng, ăn c p c a công. Tôi ch i b i ng i khác tham nhũng, còn tôi, ai s ch i b i tôi? L n ăn theo l n, nh phá theo nh , còn gì là cái gia tài c a qu c gia?

Ông đ i úy Nha K Thu t m i tôi đi u thu c. Ông c i... c u tài. Tôi th y n c i c a ng i đàn anh trong quân đ i sao v a bu n mà l i v a oai dũng, v a ch u đ ng, l i v a quy t li t. Ông nói, gi ng nh ng i anh khuyên b o đ a em trai:

- Thi u úy c tính đi. Anh em chúng tôi không mu n làm cho thi u úy k t. Nh ng n u giúp đ c chúng tôi, chúng tôi s cảm n vô cùng...

Vì trách nhi m, vì tình chi n h u s t son, vì mu n c u m y ng i lính c a ông ta, m t v đ i úy oai hùng c a Nha K Thu t đã m i thu c lá và c i c u tài v i m t chú thi u úy o t con nh tôi. Tôi b ng th y trái tim mình nh r m máu, lòng d xót xa b i h i. T nhiên, tôi th y th ng quân đ i tôi, dân t c tôi vô cùng. Ngày nào quân đ i tôi còn nh ng sĩ quan nh th này, ngày đó chúng tôi và nh ng ng i đàn em c a ông ta còn có lý do và đ hãnh di n chi n đ u. Quân đ i tôi, cái quân đ i nghèo nàn b t đ u không ph i t con s không mà t con s tr to l n b i vì đã b bóp méo coi th ng ngay t nh ng giây phút đ u tiên. B n CS đã lè đ c thiên h đ mang cái v “Quân đ i Nhân dân” bên ngoài. Chúng tôi, nh ng chi n sĩ c a nhân dân th t s thì l i mang ti ng là lính h u thân c a quân đ i thu c đ a. Hàng bao nhiêu năm qua, b n cũng nh thù, đã đem quân đ i tôi ra mà nh c m , bêu x u, hành h đ đ i u.

Tôi không ph nh n quân đ i tôi đã có nh ng th ng t ng hèn, t ng ph n b i, t ng n i giáo cho gi c. Nh ng, trên cõi đ i này, có cái gì là tuy t đ i? Nh ng bê b i, nh ng x u xa, quân đ i nào ch có, đâu ph i ch riêng mình quân đ i tôi.

Chính nh ng ng i sĩ quan c a m t binh ch ng hung hãn nh t quân l c ng i tr c m t tôi ngày hôm nay làm cho tôi ngh n ngào mà hãnh di n, vui mà bu n. Tôi nh đ n cái ch t c a th ng em tôi t i chi n tr ng Tân C nh ng p máu năm nào. M i l n nghĩ v em, lòng tôi nh b ai đâm lút cán m t l i dao. Tôi l i nh đ n l i nói c a thân ph : “Không th s ng mãi nh m t ng i vô trách nhi m.” Trách nhi m c a tôi, m t sĩ quan xu t thân tr ng b binh Th Đ c, m t phi công c a QLVNCH trong hoàn c nh này là gì? Là b ng m i cách, ph i c u cho b ng đ c nh ng chi n sĩ Lô H can tr ng kia. Tôi cũng đã suy nghĩ đ n nh ng h u qu có th x y ra cho tôi. Đi tù, “cát xê ga lông”, ra tòa án quân s , vân vân. Và cũng có th , s ch ng có gì x y ra cho tôi h t. “Không th s ng mãi nh m t ng i vô trách nhi m”, câu nói c a thân ph l i tr v ám nh l y tôi.

Tôi gật đầu, mặt đánh ló i vó i câu nói quyt đnh:

- Đc, tôi sct cánh mà khi cn phi vl nh. Đi úy cho ngi đi bay vi tôi.

Ba khuôn mt đang bun thm bng trn nên sáng ngi nhng vì sao. Vl đi úy đng đy, đa hai tay ra nm ly vai tôi, ging hn hn đa con nít đc quà:

- Em... em bay cho ti tôi tht à. Thn thì quý hóa quá, hay quá, tt quá. Thn mi là huynh đc chi binh chn. Mà ct cánh... bt ngn nhn vy có sao không? Có kt gì cho em không?

Đã ll giúp, tôi đành giúp cho trn:

- Không sao đâu đi úy, cùng lm thì bp phi đoàn trng xài xl chút thôi.

Tôi đng đy ra đu ging đc chun bn đng cp phi hành. Khi thy tôi lôi cây AK-47 tt trong góc ging ra, mt ngn i hi:

- Anh thích xài AK n ?

Tôi hnh đi n khoe:

- Dc, quà ca trung tá Xuân, tham mu trng quân đoàn cho đy.

Tôi vn là mt thng ngc đi. Thng Hip, bn thân nht có ln bo tôi: “Con ngi mà nó kl làm sao y. Mà luôn luôn phi có tí gì khác ngi thì ăn cm mi thy ngon. Thiên hp đeo súng t tht lng thì mà đeo nách, đeo lon vai thì mà đeo c, xài M-16 thì mà li thn AK coi cn nhn mt thng du kích Vit Cng. Anh em khoái đánh bài thì mà ti ngày cp ôm my cun sách mà đc, thích nói chuyn chi bi thì mà li ging Kinh Dch, bàn chuyn ti vi tng sp hoang đng và trit lý lm cm. Không bit chng nào mà mi khá đc nhn chúng tao.”

Tôi phóng lên chic xe díp ca Nha Kt Thut. Ông đi úy lái xe, tôi leo ra phía sau ngi nhng ông ta nht đnh không chu, bt tôi ngi ghn trn c vi ông. Tt chi không đc, tôi đành phi ngi ghn trn c. Ông đi úy và ông trung úy kia ngi sau. Ông đi úy ngi sau khom ti trn c, đa cho tôi coi tm bn đv i nhng khoanh màu xanh màu đđ thn và bt đu briefing. Đã bay vùng này my năm nên tôi chng lgi, nhìn qua là tôi nhn lin. Sau vài phút đng hn, tôi đa mt ngón tay lên tri ra đu nhn và hiu.

Xe phóng thng lên phi trng Qung Đc là mt quđ i nhn. Tôi lên tàu quay máy, chng ông đi úy bay ti vùng làm vic. Chng 2 ting đng hn sau tôi đem tàu vl đp. Cp tôi và vl sĩ quan Nha Kt Thut hp he sung sp ng vì phi vl coi nhn thành công mnh. Ông ta đã kim đc ht my đa con đi lc và gom hn hng vl mt LZ an toàn. Ngày mai sp có mt hp đoàn trn c thẳng lên bc hn vl.

Di chuyn tàu vl ti bn đu, tôi loáng thoáng trông thy my cái áo bay nhp nhn đng xa. Mt đu hiu không tt. “ĐM li có chuyn ri”, tôi lm bm. Bit thn nhng gip phút này không phi là gip phút đh i hn. Mun ra sao thì ra, tôi cóc cn.

Tt máy xong, tôi tháo mũ bay, chp cây AK và leo xung tàu, bình thn, tt tin. Chic xe díp ca Nha Kt Thut ào ti nhn mt cn lc. Vl đi úy Nha Kt Thut nb c xung, thân mt đa tay cm ly nón bay ca tôi:

T truy n c a m t phi công

Tác Giả: Tr ng S n Lê Xuân Nh
Thứ Năm, 30 Tháng 8 Năm 2012 06:26

- Đ tôi đ a em v , mình ghé qua ti m c m ki m chút gì b b ng. Cám n em r t nhi u. T i nay anh em chúng tôi ng yên gi c đ c r i.

Khuôn m t ông ta r ng r d i ánh n ng vàng c a chi u cao nguyên Qu ng Đ c. Tôi đ ng yên, h t đ u v phía có nhóm ng i đang m c áo bay:

- Cám n đ i úy nh ng ch c tôi ph i c t cánh phi v k ti p, hình nh anh em đang ch .

Chi n tr ng đang h i kh c li t, ch ng ai có thì gi cà kê l m c m, chúng tôi v i vã chia tay nhau. M i ng i trong b n h si t ch t tay tôi, nói nh ng l i cám n chân tình. Đáp xu ng t m t đ cao cho nên hai l tai tôi còn h i b ù, nghe đ c ti ng còn ti ng m t. Tôi không nghe đ c h t nh ng tôi nhìn th y h t trong ánh m t c a h v tr iu m n, bi t n và c m ph c. Tr c khi leo lên xe díp, v đ i úy n b o tôi:

- Tôi hy v ng không có gì r c r i cho em. Tôi có nói chuy n v i ông bi t đ i tr ng c a em, ng b o đ i v i ng không có gì tr ng i. Nh ng n u có gì, c g i cho tôi, tôi s nh chi n đoàn can thi p. Thôi cám n em l n n a nhé. Ráng gi thân mình, anh em báo cáo Vi t C ng có đem ho ti n t m nhi t SA-7 v đây t h i đ u chi n d ch đó.

Tôi v y tay chào. Chi c xe lăn bánh đi, nh ng đ c vào vòng b ng ng ng l i và de lui đ n tr c m t tôi. Ông đ i úy h n h :

- V i quá nên quên, tôi có m y cây AK còn m i tinh, ngày mai tôi s ghé qua bi t đ i t ng em m t cây làm k ni m.

Tôi m m c i cám n ông đ i úy. Th t ra thì lúc y tôi đã chán AK r i, n ng b m , đang tính bán cây AK đang c m đ mua chai r u. Tôi nghĩ giá ngài đ i úy t ng tôi m t chai r u thì t t h n nh ng không dám nói ra. Chi c xe díp l i lăn bánh. L n này chi c xe m t hút gi a đám b i mù.

Tôi tà tà lê t ng b c m t đ n ch bãi đ xăng c a bi t đ i. Đ i úy Nh n đã “ghia ghi c” (m t danh t ch phi công đã trang b phi hành đ y đ) xong, đang ch đ i tôi.

Bi t thân ph n mình, tôi li n bi u di n m t n c i c u tài đ “do thám tình hình.” Đ i úy Nh n c i theo, r t thông c m, r t chân th t. Nh th là quá t t. X p “đ a ph ng” mà thông c m đ c nh th thì tôi đ đ c m t gánh n ng. Đ i úy Nh n cũng ch ng h i tôi đi bay đâu m i v . Đúng h n, c hai ch ng nói gì nhi u v i nhau. Ông đ i úy ch b o c t cánh l lên đ còn bàn giao v i chi c L-19 đang làm vi c trên vùng.

Su t phi v , ngài đ i úy ch ng nói gì v chuy n c t cánh v a r i. Tôi cũng l luôn. Tr c khi v đáp, ngài đ i úy ch đ c p v n đ c a tôi h i v n t t:

- Chuy n đi bay c a chú anh coi nh không bi t. Anh đ ng ý chuy n chú làm. Ch s k t là k t phi đoàn thôi. Chú bi t tính ông Tám mà, ng bi t đ c thì th nào cũng có chuy n.

Và phi đoàn tr ng c a tôi đã bi t đ c chuy n này ngay c tr c khi tôi v đáp v i đ i úy Nh n. Bi t b ng cách nào tôi không bi t và cũng ch ng c n tìm hi u. Xã h i nào, th i đ i nào, t p th nào cũng luôn luôn có nh ng con ký sinh trùng th i tha s ng bám vào máu m c a đ ng lo i b ng cách báo cáo v t đ ki m tí đ i m, tí ân hu đ th a. Cách hay nh t đ s ng là đ ng thềm đ ý hay bi t đ n b n này. Bi t ch làm cho mình b c mình.

Ngày hôm đó, tôi bay t ng c ng h n 10 ti ng đ ng h n nên v đ n bi t đ i là phóng lên gi ng ng nh ch t, quên c ăn u ng.

Sáng hôm sau, lính tá Nha Trang gọi vá: “Không cho thiáu úy Nhá đi đâu hát. Báo hán chuán bá hành lý, có tàu lên chá phi đoàn.” Đái úy Nhán đích thân nhán chá thá này sau khi bá xá thá má trong đán thoái. Lúc áy trái còn tái mát, tôi đang nám trên giáng tháng thác đáu thuác Capstan đáu tiên trong ngày. Tôi chá nghe ngài đái úy đáp nháng câu ván tát nhá: “Tôi không biát trung tá,” và “Làm sao tôi biát đáng cá trung tá?”

Cháng đó thôi cũng giúp tôi hiáu đáng cá cái sá phán cáa mình. Gác đán thoái cái cáp, đái úy Nhán nái máu giang há, đáng giáa phòng chái đáng cho tát cá biát đái nghe:
- Đám tháng C... hán há khán nán nào báo cáo thì phái báo cáo cho đúng. Chuyán tháng Nhá nó làm thì tao biát C... gì, sao lái lái cá tao vào? Đám tao mà biát đáng cá tháng C... chó má đó thì tao ván cá.

Đá biát tính tình cáa đái úy Nhán, cháng có tháng C... nào dám má miáng. Tiáng quát tháo cáa ông đái úy phi công lúc trái cháa sáng nhá vang đái cá núi ráng Quáng Đác. Tôi hút xong đáu thuác, nám im nhìn lên khoáng tái âm u trên trán nhà. Âm u nhá đát nác tôi, dân tác tôi. Mát lán náa, tôi lái làm phián đái úy Nhán. Ông đái úy này và tôi có nhiáu ká niám lá lòng, tôi sá đáng cáp tái trong mát lúc khác.

Chái bái mát lúc xong, ngài đái úy đán bên giáng tôi, kêu ra ngoài nói chuyán.
Mát trái vùng cao nguyên hôm áy đáy khá trá, gán sáu giá mà ván cháa cháu lá mát ra. Tôi và đái úy Nhán đáng hút thuác ngoài biát đái, trong bóng tái gán tàn cáa ráng đáng, trên mát ngán đái, nhìn xáng xáng thung láng má má phía trác. Gió cao nguyên thái láng láng, hái lành lán làm tăng thêm giá trá cáa hái thuác lá buái sáng sám. Giáng sông Đáp La đái chân đái, tuy không nhìn tháy nháng tiáng nác cháy xiát bao trùm cá không gian. Trong mát thoáng, tôi cám tháy yêu cái cuác đái “tang báng há thá” cáa ngái phi công. Nay đây mai đó trên kháp náo quáng, tôi tháy mình càng ngày càng gán bó hán vái cái nái chán mà ngái ta gọi là “Tá quác.”

Khuôn mát đái úy Nhán có đáu buán phián mát mái khi đáu đáu thuác đáng cá rít lên:

- Ông Tám kêu em vá. U-17 cát cánh rái, sáp sáa đáp bây giờ.

Tôi trá lái tánh bá:

- Tá là cùng chá gì.

- Còn phái nói, tá là cái chác rái tháng em. Nháng tá cái không đáng tá mái là đáng nói.

Tôi cháng tháy buán phián gì cá, lính mà:

- Em quen rái anh Nhán. Ông đái úy Tái coi táng em nói sá mà không đeo nái cái long trung úy. Thiáu úy là “Danh phán tát đánh” rái.

Đái úy Nhán báng bát cái:

- Mà cháa bá xuáng Chuán úy là may. Nhiáu khi tao tá hái tái sao quân đái lái đá cho mát tháng ba gai nhá mà đeo lon thiáu úy, nháng tháng ngá nghách nhá tao đeo lon đái úy.

T truy n c a m t phi c ong

T ác Gi ả: Tr ng S n L ê Xu ân Nh
Th ứ N ăm , 30 Th áng 8 N ăm 2012 06:26

C hai chúng tôi cùng c i. Ti ng c i nh che l p c núi r ng chung quanh. Khi chúng tôi quay vào, v ng thái d ng v a t t l ó d ng. C không gian, c b u tr i b ng lên m t s c s ng m nh li t. R ng đ ng q uê h ng mình đ p đ và hùng đ ng làm sao.

Sáng hôm đó, tôi v l i Nha Trang. Tr c khi đ , tôi cũng không g i đ n tho i cho m y ông L ôi H đ t gi ã. Tôi bi t h r t t nh ng s ch ng gi úp g đ c cho tôi. M i quân ch ng đ u có m t đ ng l i làm vi c riêng. H n n a, hôm qua tr c khi c t cánh tôi đã suy ng h k và s n sàng ch p nh n t t c nh ng g i s x y đ n cho mình...

Khi leo lên tàu gi ã t Qu ng Đ c, tôi v y tay chào đ í úy Nh n và ch ng h c m th y h i h n chút nào mà trái l i, còn c m th y h nh đ n n a. Tôi đã s ng nh m t ng i có trách nh m nh thân ph tôi đã d y.

Vào trình đ n ông Tám, tôi t nh b đ a tay lên chào mà không h th y s s t hay m c m g i c . Ông m i tôi ng i, nói chuy n v i tôi b ng m t gi ng nh nh làm tôi h i ng c nhiên. Ông h i tôi chuy n g i x y ra. Tôi k l i m i chuy n r i k t lu n:

- Th a th y, (t c l c a phi đ o an sát g i ng i d y bay mình là th), chính tôi đ ng bay gi úp h . H không có ép hay n n g i c . Tôi th y c n bay phi v đó nên tôi bay. Đ n gi n nh th th ôi. B y gi th i tôi ch p nh n m i h nh ph t c a th y.

Tôi nhìn th ng vào m t ông Tám mà nói nh th . L n đ u tiên, tôi th y ông có v h i b i r i. Nh ng ông n m đ c th th ng phong ngay:

- Chuy n anh làm có th ... đ ng . Nh ng anh ng h coi, quân đ i s nh th nào n u ai mu n làm g i th ì làm. Phi c ong mu n c t cánh th i c t cánh, lính th i t giáp mu n lái xe t ng đ đ âu th ì lái, v n v n. N u ai cũng nh th th ì làm sao có th đ í u hành và ch huy m t t p th to l n nh quân đ i đ c ...

L i bài mo-ran cũ rích mà lúc y tôi ch ng còn mu n nghe n a. Dĩ nhiên là ông ta nói đ ng , nh ng b y gi tôi không mu n ng i đ y đ nghe gi ng hay c l y v i ông ta. M , tr c sau g i cũng đ t , tôi mu n đ t càng s m càng t t. Tôi c m th y m t m i. Sau hàng tr m phi v hành quân Qu ng Đ c g n tháng qua, tôi mu n ng ng i, mu n ng m t gi c th t dài dù là C i h i Th t hay đ âu. Ít nh t, t trong t Nha Trang, tôi không s b ăn đ n pháo kích c a gi c. T nhiên, tôi đ am l u:

- Tr c sau g i tôi cũng đ t , th y cho tôi đ s m ch ng nào t t ch ng đó. Tôi m t m i quá r i, không có th ì g ng i đ y đ nghe gi ng ...

Trung tá Tám nh kh ng l i sau c u nói l l nh c a tôi. Phi đ o an tôi ch a có ai nói chuy n v i x p l n ki u này. Nh ng con ng i có s c ch u đ ng c a nó.

Suy ng h m t lúc, ông nói:

- Đ c, tôi s cho anh đ t ...

C ti p theo sau làm cho tôi gi t n y mình:

- Tôi đã nói anh là m t ng i có tâm h n và tài n ng. Tôi đã không l m.

Tôi ch a bi t nói g ì th ì ông ti p:

Tội truy n cướp a mọt phi công

Tác Giả: Tráng Sán Lê Xuân Nhá

Thứ Năm, 30 Tháng 8 Năm 2012 06:26

- Nói thát vái anh ráng hôm qua náu tái là anh, thì tái cũng làm nhá anh mà thôi. Anh xáng đáng là mát phi công tài giái cáa Không Quân. Nháng, vái cáng vá là phi đoàn tráng cáa anh, tái phái phát anh. Phát nháng rát phác.

“Phác cái kiáu... má gì lái bát tái đi nhát,” tái nói vái lòng mình nhá thá và đáng lên đi ra, cháng muán nói gì thêm náa.

Ra khái phi đoàn, tái leo lên chiác xe dáp cáa Quân Cánh đã đái sán bên ngoài. Ngái trên xe trác chá Cái Hái Thát sá đoàn II Không Quân, tái lám bám: “Má, lái nháng chiác xe dáp...”

Sáng hôm sau, tái đác thá ra kèm mát sá vá lánh đi phép 5 ngày...

Đá là lán thá tá và cũng là lán á cuái cùng cáa tái. Nháng nhá đã nói, lán này, khác hán nháng lán trác, tái láng láng bác vào Cái Hái Thát, đáng ngáng lên cao, lòng cám tháy sung sáng, không hái hán, không chút gì buán phián...

Đá là mát lán rát ít trong cuác đái binh nghiáp khiám nháng ngán ngái cáa tái, tái cám tháy đã làm mát viác gì thát sá cho quáe háng đát nác. Náu phái bát đáng làm lái tá đáng, tái cũng sá không ngán ngái làm y nhá cũ.

Ngày hôm sau, tái cũng quên không gái lên biát đái xem có ai táng tái cây AK không. Và tái cũng cháng bao giá có dáp gáp lái vá đái úy Nha Ká Thuát tán tâm ná...

Mái máy năm sau trên đát khách, tái hy váng ngái đái úy ngày ná cáa Nha Ká Thuát, náu trái còn tháng đá cho đái úy không tá sát ngày 30 tháng 4, hay đã không bá ká thù giát chát trong các trái tù, và vát biên đác sang thá giái tá do này, náu đác đác bài này, không hiáu đái úy còn có nhá đán mát buái tráa ngát ngàn khái láa ngày nào tái quán lá Quáng Đác quáe mình? Tái cháng dám đòi cây AK đái úy đã háa đáu, chá muán tá mát chút lòng ngáng má đái vái đái úy, vái anh em Nha Ká Thuát. Náu đái úy đác đác nháng hàng chá này, thì dù có cách trá xa xôi, dù tâm hán đã héo hon tàn tá sau mái máy năm đau tháng tái nhác, xin hãy cùng tái cát lên tiáng cái cho mát chút quá khá đáng hán đán. Chúng ta là nháng ngái trai sinh nhám thái loán, đành phái mác áo nhà binh đá báo vá non sông tá quác. Tái biát đái úy cũng nhá tái, chúng ta nào có thích gì cái trò chái láa đán, mê gì cái bông mai vàng trên cá áo vái sá láng tháng không báng mát ngày làm viác cáa anh tài xá taxi. Ngày xáa, trong cán binh láa, chúng ta là nháng ká bá thiát thái u nhát. Ngày hôm nay, tàn cuác binh đao, chúng ta lái là nháng ká bá trá thù tàn nhán nhát, bá hành há và láng nhác náng ná nhát. Hàng trăm thá tái đá đác đác lên đáng chúng ta, gái chúng ta báng nháng danh bá i hán há nhát nhá “ná máu vái nhân dân.” Ná gì khi chúng ta đã bá hát tuái thanh xuân quý giá đi nám gai nám mát, băng ráng lái suái, ngá báng bái ngày này qua tháng ná đá gán giá cho xóm làng đác yên vui, cho trá thá đác rán rá tiáng cái, cho buái háp chá ban mai đác yên lành trong náng sám, cho mái chùa cong cong còn đác giáng lên nháng hái chuông tín má, cho ngôi giáo đáng thành phá còn nháp nháng vang lên nháng bán thánh ca nghe đáng dàng thanh thoát nhá nháng tiáng hát cáa thiên thán?

Ná gì đây? Đáng bào mián Nam mình chác cũng đã tháa biát ai ná ai rái...

T_h truy_n c_a m_t phi công

Tác Giả: Tr_{ng} S_n Lê Xuân Nh

Thứ Năm, 30 Tháng 8 Năm 2012 06:26

N_u còn có th_{kh} khóc đ_đc sau ti_{ng} c_đi v_a r_i, th_a đ_i úy, xin hãy khóc lên không ph_i cho chúng ta nh_{ng} cho h_n m_t tri_u anh em đ_{ng} đ_i c_a chúng ta đã anh dũng ngã g_c đ_i c, ch_t thay cho c_d dân t_c. Chính nh_{ng} s_{hy} sinh cao c_n này c_a đ_{ng} đ_i mà chúng ta không th_đ m_t ni_m tin. Chúng ta không đ_đc đ_{nh}ng cái ch_t cao c_{đó} tr_{th} thành vô nghĩa. Chúng ta s_{kh} không bao gi_đ xao lãng cái s_mng mà t_{qu}c và dân t_c Vi_t Nam đã long tr_{ng} giao phó: Ngày x_a là gi_đ gìn và b_o v_{non} sông t_{qu}c và b_y gi_đ là quang ph_c l_i quê h_đng. Theo Kinh D_{ch}, trong đ_i h_a là cái m_m c_a đ_i phúc, trong t_n cùng th_{ng} kh_đ là b_t đ_u c_a th_i đ_i an vui sung s_đng. Chúng ta ph_i v_{ng} ni_m tin. Chúng ta đ_u đã th_t s_đ tr_{ng} thành trong n_đc m_t, trong t_i nh_c, trong đau th_đng th_{ng} kh_đ cùng v_i quê h_đng và dân t_c mình. Càng b_s nh_c, càng b_đ hành h_đ, càng b_đ khinh b_đ, chúng ta càng tr_{th} thành nh_{ng} chi_n sĩ, nh_{ng} cán b_đ tài gi_đ c_n thi_t cho công vi_c quang ph_c quê h_đng sau này...

Kính th_a quý v_đ,

Tôi v_a k_đ l_i cu_c đ_i binh nghi_p khiêm nh_đng c_a mình, r_t chân thành, không gi_đu đi_m nh_{ng} hèn m_n, không khoe khoang quá đáng nh_{ng} cái hay. Tôi có đ_đ can đ_m c_a m_t ng_đi lính đ_{ch}p nh_n mình là k_đ thua tr_n, x_{ng} đáng b_đ l_đng nh_c, b_đ ch_đ trách, b_đ ch_i b_i. Tôi không có gì nói đ_đ bi_n mình cho tôi c. B_y gi_đ, m_đi l_n nhìn th_y chim bay trên tr_i, lòng tôi c_m th_y đau xót và ti_c nu_i vô cùng vô t_n. Không ph_i tôi ti_c nu_i nh_{ng} giây phút l_đng l_đng gi_đ a tr_i xanh bát ngát vì bên M_đ này, ch_đ c_n b_đ ra 25 đ_đ la m_t gi_đ là tôi s_đ m_đ đ_đc m_t chi_c phi c_đ còn đ_đp h_n chi_c L-19 c_a tôi ngày x_a nhi_đu, tha h_đ và vung vít, tha h_đ mà nhào l_n. Cũng không ph_i tôi ti_c nu_i vì đã m_t đ_i cái m_đ “Thi_đ úy phi công” trong b_đ đ_đ bay màu xanh da tr_i v_i cái khăn quàng màu tr_{ng} n_i c và cây Colt l_đng l_đng bên hông. Tôi đau xót và ti_c nu_i th_t tình, lòng tôi héo hon phi_n mu_n vì bi_t mình đã ph_n nào ch_đu trách nhi_m trong vi_c làm m_t đ_i cái vòm tr_i vô giá c_a t_{qu}c m_n yêu. Cho cái thu_đ xa x_a, dù đã đ_đc giáo đ_đy đ_đ, đ_đc quân đ_i c_{ng} chi_đu đ_đu đ_đi, tôi đã ít khi nào bi_t h_t lòng t_n trung báo qu_c. Cho cái tu_i tr_yêu đ_đu đã âm th_m vĩnh bi_t tôi ra đi mãi mãi không bao gi_đ tr_đ l_i. Và, th_t sâu trong đáy trái tim r_đm máu c_a m_t ng_đi phi công l_đu l_đc, tôi đau đ_n ti_c th_đng cho nh_{ng} chi_n sĩ c_a m_t quân đ_i kiêu hùng đã n_m xu_đng, ch_đp nh_n ch_t thay cho c_d dân t_c, trong đó có tôi.

M_đi năm, vào đ_đ Xuân v_đ, khi c_m nén h_đng đ_{ng} tr_đc bàn th_đ t_{qu}c, nhìn lá c_đ vàng 3 s_đ đ_đ uy nghi_m gi_đ a h_đng khói ngút ngàn, hai hàng l_đ c_a tôi c_đ tuôn tràn ra mãi không sao c_m đ_đc. Tôi th_y hình bóng c_a m_t tri_u ng_đi anh em đ_{ng} đ_i tôi, trong đó có em ru_t tôi, có v_đ ch_{ng} chú B_n tôi ch_đp ch_n đ_n hi_n sau lá c_đ đó. Và năm nào cũng th_đ, tôi đ_đu th_đ v_i tr_i đ_t r_{ng} s_đ dùng h_t qu_đ đ_i còn l_i c_a mình đ_đ ph_{ng} s_đ t_{qu}c. Tôi bi_t b_y gi_đ mình đã già, thêm n_đ th_e nhi_{ch}ng ch_t, đ_t khó mà c_m s_đng đ_đc. Nh_{ng} tôi còn ngòi bút, còn lá phi_đ đ_đ đi b_đu, còn nhi_đu... tài v_đt, và quan tr_{ng} h_n c, tôi còn m_t ý chí s_t đá trong lòng mình.

Ng_đi ta b_đo là chúng ta đã thua gi_đ không ph_i trên chi_n tr_đng đ_đ Vi_t Nam mà t_i Hoa

Th nh Đ n, v y thì, v i m t tri u ng i Vi t Nam di t n ở đây, t i sao chúng ta s không th ng đ c chúng cũng ngay t i Hoa Th nh Đ n này?

Đ k t lu n, tôi xin vi t l i m t đ n trong bài di n văn c a Th t ng Winston Churchill đ c tr c qu c h i Anh ngày 4 tháng 6 năm 1940, sau cu c rút lui th m b i và ô ch c c a quân đ i Anh t i b bi n Dunkirk. Trong nh ng ngày l ch s t m t i đó, th t t m t i và tràn đ y t i nh c nh chúng ta bây gi , con s t l ng danh c a Anh Qu c đã r ng lên th m thi t v i hàng n c m t ch y dài trên má nh sau:

“We shall go on to the end. We shall fight on the seas and oceans... We shall defend our country, whatever the cost may be. We shall fight on the beaches, we shall fight on the landing ground, we shall fight in the fields and in the streets, we shall fight in the hills; we shall not surrender. We shall never surrender...”

Hôm nay, trong nh ng ngày t m t i u bu n c a quê h ng Vi t Nam, h i nh ng ng i Vi t Nam l u l c, xin hãy cùng tôi nói v i lòng mình nh th và xin hãy gi v ng ni m tin...